

faa er det et Spørgsmaal, som jeg betragter som underordnet, og hvad der kan anføres fra Flertallets Side for ikke at gaa ind derpaa, gjør ikke Forslaget det allermindste daarligere eller bedre, om Flertallets Henstilling i saa Henseende vedtages; thi Spørgsmaalet er ikke om at vinde tusinde Rigsdaler mere eller mindre ved disse Lønninger. Smidlertid tror jeg dog ikke, at den meget ærede Minister har Ret, naar han har henvist til Lønninger ved Handelshusene. I Anledning af det Forslag, der forelaa i Gaarsmødet angaaende Livrenteanstalten, var det ogsaa Handelshusenes Skik, der skulde afgive Maalestoffet for Fastsættelsen af disse Lønninger, og her er jo Tale om Noget af samme Slags. Hvorfor saa da ikke ligesaagodt gaa til Finantshovedkassen og andre lignende Anstalter og sige: vi ville for Lønningerne der lægge til Grund, hvad rige Handelshuse give deres Folk. Jeg tror, at det er bedre at gaa den Vej, at saalænge vi have Overflod af Ansøgere til de forskjellige Poster, som vi skulle besætte, da at lønne disse Poster saaledes, at Lønnen svarer til Arbejdet og til, hvad der under vore Samfundsforhold kan anses passende. Kommer den Tid, at vi ikke have Ansøgere nok, og vi have knapt ved at faa de fornødne dygtige Kræfter, da kunne vi begynde med at tale om en anden Maalestof for Fastsættelsen af Lønningerne. Jeg tror derfor ikke, at denne Bemærkning er rigtig. Den meget ærede Minister anførte, at der har været et enkelt Medlem, der har anerkjendt Grundene fra Justitsministerens Side imod Forslaget, altsaa mod, at det kom til at staa i Finantsloven, og som dog vilde stemme for Forslaget. Men det forekommer mig, at dette er meget vel gjort. Man kan meget godt erkjende Modstandernes Grunde til en vis Grad og dog finde, at de, der ere fremførte for at optage det paa Finantsloven, ere bedre; man kan meget godt finde, at Grundene ere gode paa begge Sider, men ved at overveie Grundene for og imod finde dem fra den ene Side fremsatte bedre end de fra den anden Side fremsatte. Med Hensyn til det Spørgsmaal, som er stærkt blevet fremhævet, angaaende Overformynderiets Virksomhed ind-

til Dato efter den nye Lov, turde jeg bemærke, hvad jeg ved 2den Behandling allerede mindrede om, at Forslaget fremkom hverken af Tidtid eller Mistid til nogen Side, da jeg ikke ønskede dette blandet ind imellem, hvad der vel kunde være at sige mod Et og Andet, vedkommende denne Virksomhed, idet jeg udtrykkelig bemærkede, at det var for tidligt nu at sælde en Dom over de Kræfter, der vare i Virksomhed og over selve Loven. Hvad derimod kan være at sige, skal jeg overlade til Andre, og det vedrører ikke selve Forslaget; thi Forslaget har en anden Side, og det er den, at man vil drage nærmere ind under den bevilgende Myndighed Undersøgelsen af, hvorledes saa uhyre Summer som de, der her er Tale om, forvaltes, idet Staten er Garant for, at hele Forholdet udvilles paa en forsvarlig Maade og paa en haade for de Umyndige og for dem, der have Brug for Pengene — altsaa Borgerne i Almindelighed — henfigtsmæssig Maade. Nu siger den meget ærede Minister, at han forstaar ikke, hvorledes hans Kollega Finantsministeren vilde saa Regnskabet opført paa Statsregnskabet. Regnskabet skal affattes, trykkes og bringes til offentlig Kundskab. Hvorledes kan den meget ærede Justitsminister paa 3 Sider i Departementstidenden affatte Regnskabet for Overformynderiet? Skulde det være saa farligt, naar den meget ærede Justitsminister er færdig med dette Arbejde, har modtaget det fra Overformynderiet og har faaet det trykt paa sin Maade, saa at faa det trykt i Statsregnskabet. Jeg forlanger ikke andre Poster end dem, som saaledes komme frem. Jeg tror ikke, dette vilde være en vanffelig Sag, og have vi dette, saa have vi igjennem denne Opførelse paa Finantsloven det, som vi ønske, for at Statsrevisionen skal kunne undersøge de forskjellige derhenhørende Forhold: Hvorledes de Summer, som skulde komme til Overformynderiet, ere komme ind i rette Tid, hvilke de ere, som ikke ere komne, og af hvilke Grunde, om de ere udgaaede paa den i Loven foreskrevne Maade, og under hvilke Former osv.; det er saaledes ingenlunde bevist, at Udlaan ikke kunne foretages, fordi man behøver saa stor en Reservesfond, som der hidtil har været Tale om,